

جنگ آغاز شد!

مردم انقلابی!

آنچه که در برابر چشم همگان بسرعت در جریان است بشارت دهنده اعتلا نوبنی در مبارزات آزادیخواهانه مردم انقلابی است. کشاکش قدرت در درون اردوگاه ارتیاج حاکم بالاخره در محور مسئله "رهبری" کار را به رویاروئی همه جانبه و شکاف در اردوگاه ارتیاج حاکم کشاند. شکاف و جدال در صفوی ارتیاج حاکم از سوئی و تشدید جنبش اعتراضی-انقلابی که با حضور خیابانی جوانان انقلابی برآمد نمود از سوی دیگر، در مجموع شرایطی را پیش آورد که بر بستر تشدید رقابت‌ها و بحران سیاسی- "انتخاباتی" به انفجاری همگانی منجر گردید. دستگاه حاکمیت در بحرانی همه جانبه گرفتار است. شکاف در حاکمیت که بر بستر انتخابات ریاست جمهوری بروز یافته اساساً منبعث از رقابت‌های جناح بندیهای حکومتی حول مسئله "رهبری" است. این رقابت‌ها کار را به تعیین تکلیف خیابانی کشانده است. هر کدام از جناح‌ها سعی دارد که با تبدیل ساختن مردم انقلابی به سیاهی لشکر برای پیشبرد منافع خود مشروعیتی دست و پا کند. جریان خامنه‌ای- احمدی نژاد با اتکا بر رسوائی‌های مالی جناح مقابل سعی دارند به تصفیه حساب جناحی اشان مشروعیت مردمی بدهنند. در مقابل باند رفسنجانی-موسوی سعی دارند با اتکا بر توهمنات بورژوا پارلمانی مبارزات مردم انقلابی را به سیادت خویش بکشانند. همین شرایط بالاخص تقلاهای جریان رفسنجانی-موسوی که ظاهرا در موضوعی اعتراضی قرار دارند، مانعی در راه صف کشی قطعی صفوی انقلاب و ضدانقلاب پدیدار ساخته است. تبدیل و تبیین مبارزه مردم انقلابی بر علیه کلیت رژیم به مبارزه "انتخاباتی" یک جناح و سواستفاده از امواج تنفر مردم انقلابی از شرایط موجود، جهت تحکیم و تجدید حاکمیت ارتیاج بورژوازی اساس سیاست مرتعین باند رفسنجانی-موسوی است. این سیاست ارتیاجی سعی بلیغ دارد که با برآمد هرگونه رادیکالیسم انقلابی با دعوت مردم انقلابی به "آرامش" و "مسالمت" مقابله نماید. اتکا بر توهمنات بورژوا پارلمانی در چهارچوب حاکمیت اسلامی اساس نظری آنان است. اما علیرغم تمهدات دو جناح، رقابت‌های خیابانی و تبلیغات و درگیری‌های لجام گسیخته آنان شرایطی را فراهم کرد که تنفر انقلابی ای که سه دهه از سوی هر دو جریان سرکوب شده بود به میدان پای نهاد. جنگ آغاز شد.

مردم انقلابی!

در جریان تظاهراتی که در ۲۵ خرداد در تهران و متعاقب شرایط فوق برگزار گردید علیرغم برنامه جریان "انتخاباتی" که مردم را به "آرامش" و سکوت دعوت میکرد، مردم نه تنها سکوت نکردند بلکه با حمل مطالبات خویش صحنه ای دگر آفریدند. صدها پلاکارد با شعار: "لغو حجاب اجباری"! "هیچکس حق ندارد برای لباس زن ایرانی تصمیم بگیرد!" "آزادی زن آزادی جامعه" "زندانی سیاسی آزاد باید گردد" "کارگر زندانی آزاد باید گردد" "کارگران اعتصاب اتحاد" و شعائری از این دست و شکستن سکوت مورد درخواست جریان "انتخاباتی" و شعار بر علیه "خامنه‌ای پینوشه" نشانه عزم مردم انقلابی به گسترش نبردشان بود. در عین حال جوانان انقلابی صریحاً به مقابله با شعارهایی که مردم را "سریاز موسوی" مینامید و یا درخواست "جهاد" از موسوی میکردند برخواسته و صراحتاً فریاد میکشیدند که آنان سریاز هیچکس نیستند و همگان را مورد خطاب قرار میدادند که "ما سریاز آزادی" هستیم. در تداوم تظاهرات در تقریباً سراسر ایران هم علیرغم توصیه های سکوت از سوی جریان "انتخاباتی"، جوانان انقلابی با شعار: ما زن و مرد جنگیم بجنگ تا بجنگیم و یا میکشم میکشم آنکه برادرم کشت، بگو: آزادی آزادی، به مقابله با

قوای سرکوبگر برخاستند. تندر انقلاب بر آسمان جنبش اعتراضی بشارت دهنده طوفان تنفر انقلابی است.

مردم انقلابی!

جريان رقابت‌ها و کشمکش‌های مرجعین برای ما یعنی صفوف کارگران و زحمتکشان هیچ منافعی در بر ندارد. اما شدت بحران سیاسی و درهم ریختن صفوف آنان برای مبارزات ما مناسب‌ترین شرایط را فراهم می‌سازد و از طرفی تشدید مبارزات ما می‌تواند رقابت در اردوگاه گرگها را بر علیه یکدیگر شدت بخشد. ما پای به جنگی نهاده ایم که بایستی با سرنگونی کلیت ارتیاع حاکم به سرانجامش برسانیم. اکنون مناسب‌ترین شرایط جهت برپائی اعتصابات و همچنین تبدیل جنبش جاری به جنبشی که مطالبات و درخواستهای طبقاتی ما را بر پرچم اش حک کرده، می‌باشد. این جنگ را بایستی به تمامی عرصه‌های حیات سیاسی، اقتصادی و اجتماعی بکشانیم. نباید اجازه دهیم که جناح بندی‌های درون ارتیاع حاکم ما را به سیاهی لشکر رقابت‌ها و تجدید سازمان حاکمیتشان مبدل سازند. و همچنین نباید اجازه دهیم که باندهای حکومتی در صفوف ما ایجاد تفرقه نمایند و ما را بر اساس منافع باندی اشان دسته بندی نمایند.

ما سیاهی لشکر هیچ جناحی نیستیم. بنابراین ما بایستی برای دفاع از منافع خویش و با شعارهای طبقاتی خود و متشکل در ارتش طبقاتی امان پای به میدان نبرد نهیم. این جنگ است و در این جنگ ما فقط و فقط برای منافع خویش می‌جنگیم پس گسترش نبرد آزادیخواهانه ما باید بیان اساسی منافع طبقاتی ما باشد.

منافع ما در گسترش نبرد برای آزادی تا سرنگونی کلیت ارتیاع است. پس برای تحقق درخواستهای مان بایستی با صفوف و شعائری که بیان منافع ارتش کارگران و زحمتکشان است به سازماندهی جنگ انقلابی امان بپردازیم. پس برای آزادی، آزادی و آزادی متحد و یکپارچه جنگ انقلابی امان را با برپائی اعتصاب و تجمعات انقلابی به پیش برانیم. بر علیه دیکتاتوری سرمایه داران، بر علیه زندان و اعدام، بر علیه سرکوب و اختناق و برای لغو حجاب اجباری و برای زنان و مردان، برای تحقق حق ملل در تعیین سرنوشت خویش، برای حق تجمع، تشكل و انتشار، برای آزادی زندانیان سیاسی و آزادی فعالین جنبشهای اجتماعی! برای بزرگشیدن ارتیاع حاکم باید جنگ آغاز شده را به پیش برانیم.

سرنگون باد جمهوری اسلامی! نان، آزادی، سوسیالیسم!

سازمان رزمندگان آزادی طبقه کارگر- ۲۶ خرداد ۱۳۸۸
razmandehi@ymail.com